

Langer Rózsi, karénekesnő, L. Viktor leánya, 1900. okt. 1-től a M. Kir. Operaház tagja. — Férje Rauscher István, u. o. a zenekar tagja; utóbb elváltak.

Langer Viktor, zeneíró és karnagy, L. János fia, sz. 1842. okt. 14-én, megh. 1902. márc. 19-én, Budapesten. Előbb a kereskedelmi pályán működik, azután 18 éves korában a Nemzeti Zenedében tanul, ahonnan nemsokára Lipcsébe megy, tanulmányait befejezni. A zeneszerzésben Volkmann volt a mestere. Ögyek és Tisza Aladár néven komponált. Sok népies dalt és táncot írt. Orczy Bódog intendánsa alatt az Operaháznak karnagyja volt. Az 1866–67-iki évben a kolozsvári Nemzeti Színházban Fehérváry Antal igazgatása alatt másodkarmester volt. 1884-ben a pécsi színház karmestere. Egy időben a Színművészeti Akadémiának tanára volt. Számos népszínműhöz írt zenét. Szerkesztette 1882-ben a »Zenészeti Hetilap«-ot.

Langlé Aylic, francia szműíró. Nálunk bemutatott szműve: »Mirabeau ifjúsága«, szmű 4 felv. Társz. Deslandes. Bem. 1866. ápr. 13-án, a Nemzeti Színházban, Paulay Ede fordításában.

Langmann Fülöp, osztrák író, sz. 1862. február 5-én, Brünnben. Nálunk is színre került szműve: »Szegény emberek«, dr. 3 felv. Ford. Ágai Béla. Bem. 1899. jan. 14. Népszínház. (P. Lukács Juliska és Szirmai Imre voltak a főszereplők.)

Lángos József, színész, sz. 1904. febr. 22-én, Salgótarjánban. Színipályára lépett 1927. szept. 1-én.

Lángvetés-t likopódium (L. o.) segítségével szokták a kulisszák mögött imitálni. A likopódiumot a közeledő végzőra meggyújtják, erősen megfújják, ugyanabban a pillanatban a világosító a szuffitába és rivaldába erős vörösfényt ad be, úgyszintén a reflektorokkal is fokozott vörösfényt sugároz a színre. Lángnyelvet is szoktak imitálni. Ez úgy történik, hogy könnyű vörösszínű selyemből szalagokat készítenek (ezek lesznek a lángnyelvek), amelyeket azután lécekre kell felszegezni vagy felragasztani, az alsó végét azonban szabadon kell hagyni, mert amikor a ventillá-

torokkal ezekre ráfujnak, a szalagok libegése azt az illúziót keltik, mintha valódi lángnyelveket látna a közönség.

Lantos. Tóth Ede színészi álneve. (Lásd róla: Tóth Ede címszó alatt. És v. ö.: »Pesti Hírlap«, 1914. jún. 28.)

Lantos Ferenc, színész, sz. 1891. márc. 30-án, Nagyváradon. Színész lett 1909-ben.

Lantos (Liszkay) József, színész, sz. 1866-ban, Budapesten. Színpadra lépett 1891. okt. 15-én, Leszkay András színikazgatónál.

Lantos József, karénekes, 1903. ápr. 15-től a M. Kir. Operaház tagja.

Lantos Menyhért, író, sz. 1893-ban, Kassán. Szművei: »Firenzei haláltánc«, »A herceg szerelmes«. Szművek, melyek Kassán, Pozsonyban és Losoncon kerültek színre.

Lantosiné Pischinger Ilka, karénekesnő, 1887. ápr. 1-től 1897. máj. 31-ig volt a M. Kir. Operaház tagja.

Lanzendörfer Emilné, budapesti lakosnő, 1909. márc. 19-én az Orsz. Színészegyesület nyugdíjalapja javára 500 K-t adományozott.

Lányi Béla, a Nemzeti Színház főügyelője, sz. 1848-ban, megh. 1903. ápr. 18-án, Budapesten. Eltemették a Kerepesi úti temetőbe. 20 éven át volt főügyelője a Nemzeti Színháznak és mint ilyen, egyike volt a legbuzgóbb és legszorgalmasabb tisztviselőknek. — Neje meghalt 1911. dec. 2-án.

Lányi Edit, színésznő, sz. Esztergomban. Énektanulmányait Bécsben, Jäger-Vilcek asszonynál, a bécsi Conservatorium énektanárnőjénél végezte. Mint gyakorlatos 1895. okt. 1-én Komjáthy János színikazgatónál lépett színpadra, Pápán, a »Bajazzók« Neddájában. 1897-ben a kolozsvári Nemzeti Színházhoz szerződött, amelynek 3 évig volt tagja. Onnan Somogyi Károlyhoz ment, Nagyváradra, utána a Magyar Színház szerződtette, onnan ismét vidékre kapott meghívást, Sze-